

Stefka István: Indiánok 2.

2014 július 09. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

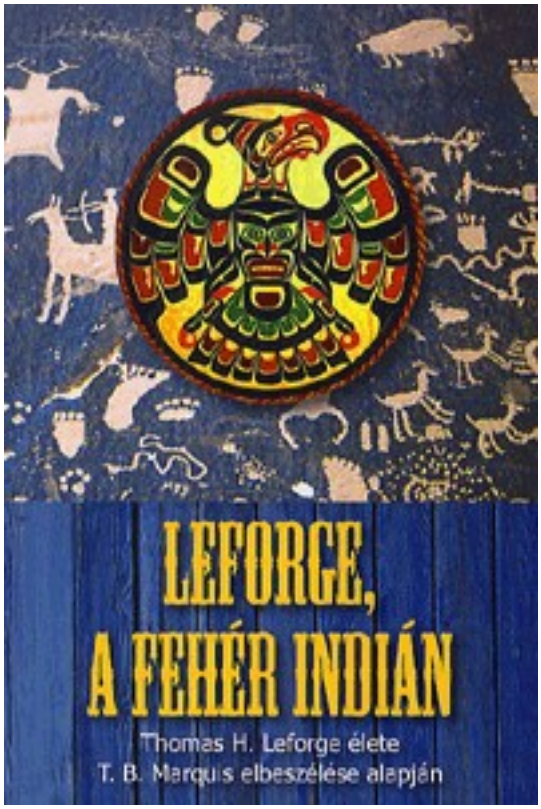
Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az észak-amerikai varjú indiánok a fehérek el?renyomulása ellenére megtartották ?si szokásaikat.

Azok a fehérek, akik viszont indián lányt vettek feleségül, el?bb-utóbb rézb?r?ként akartak élni. S nem véletlenül.

A francia származású Thomas H. Leforge varjú indián feleségén, Cherryn keresztül ismerte meg, hogy a varjúk küzdelmei a sápadtarcúak ellen nem pusztán a szerzésre irányultak az 1870-es években, jóval inkább a fennmaradásról, a becsületr?l, a rezervátumellenességr?l és az emberi méltóságról szóltak. S az emberi méltóság megtartása minden nemzet életében örök érték. Az a nemzet, amelyik ezt elveszíti, az nehezen áll újra talpra. Hozzá tartozik még valami: az ütésállóság. Az is lényeges. A varjú és a sziú indiánok beavatási szertartásához tartozott gyerekkorban – s csak így lehettek híres harcossá, hadif?nökké –, hogy ki mennyire bírta a testére bottal mért ütéseket, csapásokat. Az ütések mennyisége a dics? tettek egyike volt. A síksági indiánok hagyományai szerint ez azt jelentette: megérinteni az ellenséget. Az érintés jelentheti súlyos sebesülés okozását és a halálos kimenetel? végeredményt. Amit aztán az ellenség elleni harcokban az indiánok bátorságukkal bizonyítottak.

Kaptunk mi is ütéseket, csapásokat, nem is keveset. A magyar nép méltóságát, gerincét történelme során többször meg akarták törni, többször akarták a nemzetet hosszú id?re szögesdrótokkal rezervátumba zárni. Olyan rezervátumba – ellentétben az indiánok rezervátumával, amely egyfajta védelmet is jelentett a fehérekkel, a modernizációval szemben –, ahol az emberekkel azt csináltak, amit akartak. A kommunisták, a baloldal erre irányuló els? nagy rohama a negyvenes évek végén, az ötvenesek elején, a Rákosi-korszakban indult. Az 1956-os forradalom-és szabadságharc azonban egyszer és mindenkorra bebizonyította, hogy a magyarokat nem lehet megtörni. A mindent felülmúló terror, diktatúra – gyilkosságok, kínzások, börtönök, jogfosztások, törvénytelenségek- ellenére a magyar parasztság, értelmiség, munkásság, egyáltalán, az egész társadalom emberi tartását, méltóságát nem tudták megroppantani. S?t a magyarság nemcsak ütésálló volt, hanem vissza is tudott ütni a világ legnagyobb szárazföldi hadseregének, a szovjetnek. Aztán volt még egy próbálkozása Kádár Jánosnak és kommunistáinak a forradalom vérbe fojtásával, a kíméletlen terrorral, bosszúállással, amely végül is, a felesleges véráldozat ellenére, szintén kudarcot vallott. Évtizedekig tartó propagandájuk, történelemhamisításuk, a nemzet- s identitástudat kiirtására tett kísérletük a többségnél célt tévesztett. Els?ként döntöttük be a kommunista rendszert a többi között azzal, hogy lebontottuk a vasfüggönyt, megnyitottuk a határainkat, és a zárt, embertelen „rezervátumba” ismét fényt, szabadságot engedtünk be. Tehát nemcsak indiánregények íróinak kitalációja, hogy a nagy észak-amerikai indiánháborúk idején, jó néhány fehér, látva az indiánok nemességét, maga is bennszülött szeretett volna lenni. Az emberi tartás vonzó. Érdekes módon több Magyarországon él? külföldi magyarrá akart válni. És magyar is lett. Magyarországnak, a magyaroknak is volt, van vonzerejük. Néha mi vagyunk Európa indiánjai. Ha hagyjuk! Kapcsolatrendszerünket, elfogadottságunkat alapvet?en meghatározza, hogy se rokonunk, se ismer?sünk… Nem véletlen, hogy függetlenségünket, szabadságunkat mindenáron meg akarjuk védeni. A rendszerváltás után tömegesen jöttek hollandok, svájciak, németek a magyar Alföldre, a pusztába letelepedni.

Házukra a saját zászlajukat és a mi nemzeti szín? zászlónkat t?zték ki. Keresték a magyar virtust, életmódot, hogy itt gazdálkodjanak, éljenek és magyarokká válhassanak. Számos külföldinek Budapest a minden: romkocsmáival, zsidó negyedével, a maga történelmi leveg?jével, befogadó liberalizmusával.

De térjünk vissza a méltóságra, az emberi tartásra, a gerincre. Volt még egy gyenge kísérlete – remélhet?leg az utolsó – a balliberális oldalnak, az MSZP–SZDSZ-nek a rendszerváltás után, hogy újra leszegényítse, kifossza a magyarokat, hazájukban idegenekké, földönfutóvá tegye ?ket. Az álbaloldalhoz f?z?dik a stratégiai ágazatok áron aluli eladása, az állam eladósítása, a felel?tlen devizahitelezés és az energiaárak mértéktelen emelése. Cs?d szélére juttatták az országot, de szerencsére ez a kísérletük is megbukott 2010-ben. Elért gazdasági eredményeink, történelmi önazonosságtudatunk ápolása – például a kett?s állampolgárság, az új alkotmány a magyar hagyományokra épülve –, érdekeink határozott védelme külföldön és itthon, Európában is tiszteletet parancsol.

Azóta önbecsülésünk megn?tt, újra kezdünk hinni magunkban, hogy mi is meg tudjuk csinálni, amit a Nyugat. Talán még jobban is.

Stefka István – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló